

ŠKOLA MODLITBY 2008

„Pán ma povolal“

„Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy ďaleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno“ (Iz 49,1).

Počúvajte to všetci, Pán si ma povolal. Izaiáš je hrdý na to, chváli sa tým, že Boh ho povolal. Je hrdý na to, že práve jeho si Pán vybral a zveril svoje tajomstvá.

A čo ja? Som hrdý na to, že si ma Pán povolal?

Je to veľmi silné slovo: už keď som bol v lone mojej matky, už predtým, ako som sa narodil, ma Boh povolal. Aj keď som malý a slabý, aj keď zlyhávam a padám, aj keď pochádzam z takej rodiny, Boh ma povolal.

Toto je pravda, ktorá musí vo mne žiť a rezonovať. Toto je pravda, ktorá ma preniesie cez všetky ťažkosti života. Som dnes tým, kým som, nie preto, že som sa veľmi usiloval, ale len preto, že Pán si ma povolal. Jeho ruka je aj na mojom živote. Ja neviem prečo je to tak. Ale chcem si byť toho vedomý, chcem každý deň vstávať i líhať s týmto presvedčením: Pán si ma povolal.

Často sa však stáva, že toto presvedčenie strácame. Sme ako Héli. Bol Božím služobníkom a ako hovorí Písmo „*Božie slovo bolo v tých dňoch vzácne a videnie nebolo časté [...] Héli ležal na svojom mieste. Oči mu začínali hasnúť, takže nevidel*“ (1 Sam 3,1-3). Héli strácal zrak, strácal povedomie Božej prítomnosti. On, ktorý je Božím služobníkom, stráca vedomie svojho povolania. Zabudli sme na prvotnú lásku a pomazanie, zabudli sme na cieľ nášho života. Žijeme zo zotrvačnosti.

- **Uvažujme o povolaní**

„Len sa pozrite na svoje povolanie, bratia, že tu niet veľa múdrych podľa tela ani veľa mocných ani veľa urodzených, ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných; čo je svetu neurodzené a čím pohŕda, to si vyvolil Boh, ba aj to, čoho niet, aby zmaril to, čo je, aby sa pred Bohom nik nevystatoval“ (1Kor 1, 26-29).

Noe bol opitý (porov. Gn 9,20-21).
Abrahám starý (porov. Gn 17,1).
Jakub bol klamárom (porov. Gn 27,18n).
Mojžiš sa zajakával (porov. Ex 4,10).
Gedeon bol strachopud (porov. Sdc 6,14n).
Samson bol sukničár (porov. Sdc 16,1. 4.)
Rachab bola prostitútka (porov. Joz 2,1).
Dávid bol vrah a mal aféru zo ženou (porov. 2 Sam 11,1-18).
Marta sa o všetko bála (porov. Lk 10,40).
Zachej bol príliš malý (porov. Lk 19,3).
Lazár bol mŕtvy (porov. Jn 11,12n).
Timotej mal vredy (porov. 1 Tim 5,23).
Imrich je ... *doplň.*

Nebud' smutný a nenechaj sa odradiť svojimi slabosťami. Nezabúdaj: „*Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás*“ (Jn 15,16).

- **Boh ma povolal. Ale viem aj to, k čomu ma povolal?**

Ak hovoríme o povolaní, zvyčajne myslíme na povolanie k manželstvu, k zasvätenému životu alebo k nejakému špeciálnemu poslaniu. Zabúdame však na svoje základné povolanie.

K čomu ma teda Boh povoláva?

- 1) **Bol si povolaný k životu.**

Boh „*ktorý oživuje mŕtvych a volá k bytiu to, čoho niet*“ (Rim 4,17).

- 2) **Bol si povolaný z tmy do svetla.**

Boh „*vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla*“ (1 Pt 2,9). V krste nás prijal za svojej milovanej deti, synov a dcéry.

- 3) **Bol si povolaný k svätosti.**

Boh „*si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškrvnení v láske; On nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi*“ (Ef 1,4-5).

My nemáme inú možnosť, inú voľbu: „*ako svätý je ten, ktorý vás povolal, buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní*“ (1 Pt 1,15). Toto je tvoje osobné povolanie (si oddelený od ostatných). Si svätý, už sa nemusíš usilovať o svätosť, lebo už teraz si svätý. Pri krste si dostal výťah, aby si sa dostal hore, bližšie k Bohu. Ak padneš, zideš dole, máš znovu možnosť nastúpiť do výťahu a vyjsť rýchlejšie hore (sv. Terézia).

4) Bol si povolaný k slobode.

„*Lebo vy ste povolaní pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske*“ (Gal 5,13).

5) Bol si povolaný k učeníctvu.

„*Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi, povolal [...] on sám vás po krátkom utrpení zdokonalí, posilní, utvrdí a upevní*“ (1 Pt 5,10).

6) Bol si povolaný, aby si bol hodný.

„*Preto sa aj ustavične modlíme za vás, aby vás náš Boh urobil hodnými svojho povolania a svojou mocou uskutočnil každý dobrý zámer*“ (2 Sol 1,11).

Môžeš byť hodným synom, dcérou Nebeského Otca? Nie, nemôžeš, lebo ty si jeho synom, dcérou, a to je rozdiel.

Ako stojíš pred Bohom? Zohnutý alebo narovnaný? Tí, čo stoja pred Bohom zohnutí, sa boja, že ich Boh potrestá, lebo nie sú hodní. Tí, čo stoja pred ním narovnaní, vedia, že sú jeho deťmi a nič ich nemôže odlúčiť od jeho lásky (porov. Rim 8).

Nezabúdaj: Ty sám seba nikdy neurobíš hodným. Boh ťa urobil hodným.

7) Bol si povolaný k sláve.

Božia sláva je v твоjich rukách: „*A tých, ktorých predurčil, aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a tých, čo ospravedlnil, aj oslávil*“ (Rim 8,30).

V SZ oblak Božej slávy sa vznášal nad stánkom stretnutia (porov. Ex 29,43. 33,9). Ty pravidelne prichádzaš do stánku stretnutia. Ty si dnes prostredníkom Božej slávy.

- **Prečo toto všetko?**

1) Ježiš to chce

„*povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k nemu*“ (Mk 3,13).

2) Aby si bol s ním

„potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme“ (Lk 10,42).

3) Aby si vydával svedectvo v moci DS

„naše evanjelium neprišlo k vám iba v slovách, ale aj v moci a v Duchu Svätom a v celej plnosti“ (1 Sol 1,5). „Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavoch Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci“ (1 Kor 2,4-5). Pavol VI. jasne povedal, že dnešný svet nepotrebuje učiteľov, ale svedkov (porov. EN 41).

Centrom tvojho života, tvojho povolania musí byť toto: „čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života.“ (1 Jn 1,1). A práve toto chceme v týchto dňoch a na tomto mieste zakúsiť.

- **Záver**

Len ak si budem vedomý toho, že Pán ma povolal už od lona mojej matky, tak budem môcť vstúpiť do Božej formácie a procesu uzdravovania.

Jeho ranami sme uzdravení

„Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil neprávosť nás všetkých“ (Iz 53,6).

Boh nás vidí ako malé zranené deti.

Sme zranení našimi osobnými hriechmi, ale rany dostávame aj skrze hriechy iných ľudí. Najbolestnejšie zranenia dostávame od našich najbližších. Každý nedostatok lásky v akejkolvek forme nám spôsobuje zranenie.

Kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť a môžeme povedať – ó šťastná to vina, že nám priviedla takého Spasiteľa. A o zraneniach môžeme povedať – ó šťastná to rana, ktorá nám priviedla takého lekára.

Naše hriechy, bieda, úbohosť a zranenia, to všetko je predmetom Božieho milosrdenstva.

Boh, ktorý je láska sa nesmierne túži dávať tým, ktorí ho potrebujú, ktorí ho volajú, ktorí k nemu vystierajú ruky: „*Pokorne som volal na Teba a uzdravil si ma.*“ (Ž 30,3)

Boh je Láska, a preto nechce a nikdy nechcel naše utrpenie. Dopúšťa ho akoby s odvrátenou hlavou. Boha stojí mnoho, ak nás má napájať z prameňa slz. Náš Boh nás dokonale pozná. Pozná všetky naše skryté pocity, myšlienky, túžby, naše slabosti, naše zranenia.

Pozera sa vždy na nás, je pri nás, keď nám je veselo i keď nám je smutno. Počuje, ako hovoríme, ako nám bije srdce i dokonca ako dýchame.

Aj keď niekedy utekáme pred bolesťou, pre neho je však oveľa ťažšie vidieť nás trpieť. Keď trpíme, Boh trpí s nami. Keď plačeme, Boh plače s nami. Boh má s nami nekonečný súcit. Boh nás chce uzdraviť.

Božie slovo jasne hovorí:

Iz 57,18 – „*Jeho cesty som videl, uzdravím ho, budem ho viesť a dám mu útechu a jeho trúchliacim dám ovocie perť*“ (slová vďaky a chvály).

Jer 30,17 – „*lebo ti zacelím jazvu a rany Ti vyliečim, hovorí Pán.*“

Ž 147,3 – „*uzdravuje sklúčených srdcom a obväzuje ich rany.*“

Ž 103,3 – „*uzdravuje všetky tvoje neduhy.*“

Jer 33,6 – „*Hľa ja mu obviažem ranu, vyliečim a uzdravím ich a odhalím im poklady pokoja a pravdy.*“

Slovo z proroka Izaiáša (61,1) sa naplnilo v Novom Zákone (Lk 4,18-19).

Ježiš uzdravoval chorých a oslobodzoval ľudí od zlých duchov. Ježiš v uzdravení a oslobodení človeka zašiel až do krajnosti a to tak, že obetoval seba samého za nás. Nechal sa zraniť, aby sme my jeho ranami boli uzdravení.

Nechal si prebodnúť srdce, aby sme my mohli vstúpiť do tohto srdca a nechali sa uzdravovať touto láskou. Páter Pio hovorí: „V mojom srdci povstalo obrovské želanie, gigantická túžba, stáť uprostred všetkých národov a mocným hlasom ohlasovať, kto je tento veľký Boh milosrdenstva. Chcel by som, aby tento hlas zasiahol všetkých hriešnikov – poďte k tejto rane, kde je všetko len Láska. Z prebodnutého Ježišovho srdca vyšla krv a voda, ktorá očisťuje, obnovuje, uzdravuje.“

Prorok Ezechiel nám hovorí o vode, ktorá prúdila spod pravej strany chrámu a ktorá prinášala život všade, kam sa dostala, ktorá aj mŕtvemu moru darovala život (Ez 47,8). Keď tam táto voda príde, uzdraví sa a bude žiť všetko, k čomu táto rieka dôjde.

Voda, ktorá prináša život je láska vyvierajúca z Ježišovho prebodnutého srdca a táto láska nás uzdraví. On, ktorý sa pre nás nechal zraniť, nám najlepšie rozumie. Môžeme mať pocit, že nám iní nerozumejú, že nás nechápu, nevedia precítiť, čo my prežívame, a je to pravda.

Avšak Ježiš vzal na seba všetky naše bolesti. Všetky. On sám, zranený našim hriechom nám nemôže ublížiť, iba pomôcť. Len tento zranený lekár môže najlepšie liečiť. My však často máme vlastné predstavy o tom, ako nás má Boh uzdraviť. Najradšej by sme už svoje rany necítili, chceli by sme sa ich zbaviť, aby nás nič nebolelo. Pokúšame sa modlitbami alebo psychologickými technikami *zahojiť* jazvy. No napriek tomu cítime, že sme stále citliví. Sme stále zraňovaní na citlivých miestach a rany sa znova otvárajú.

Ježišovo srdce nám ukazuje cestu.. Nie je dôležité, aby sa všetky rany zahojili, musia byť **premenené**. Keď sa zmierim so svojou ranou, môže byť pre mňa miestom, na ktorom sa ma Boh stále dotýka. Ranu smiem pociťovať, môže ma bolieť, môžem byť pre kritiku zraniteľný. Keď sa zmierim s tým, že som zraniteľný, tak na týchto citlivých miestach sa ma Boh dotýka a pripomína mi, že ON je môj Spasiteľ. Naše rany nielenže priťahujú Božiu lásku k nám, ale môžu sa stať aj prameňom života pre iných.

Najlepšia cesta ako zaobchádzať so životnými zraneniami je kontemplácia. Kontemplácia nás tak hlboko spojí s Bohom, že negatívne pocity už v nás nebudú mať miesto. Kontemplácia je vlastné uzdravovanie, ktoré odstraňuje stotožňovanie sa s našimi zraneniami. Je cestou na dno duše, kde v nás prebýva Boh. Je cestou do priestoru, kde nás Boh skutočne oslobodzuje od všetkého, čo by nás chcelo držať v zajatí. Až v kontemplácii prežívame pravú slobodu a skutočné uzdravenie.

Prosme nášho lekára, Pána Ježiša, aby sa dotýkal rán, ktoré nás ešte držia v zajatí. Prosme ho, aby sa tieto rany uzdravili alebo premenili. Rany, ktoré prijmeme s pokojom a s láskou, sú premenené. Takéto rany sa môžu stať výkupným utrpením pre našich blízkych a nimi môžeme mať aj účasť na Ježišovom utrpení.

Nechať na seba pôsobiť dotyk Ježišovej lásky môžeme aj cez texty z Božieho slova. Sú na to vhodné texty, kde Ježiš dotykom uzdravuje chorých: Mk 1,40-42; Mt 20,29-34; Mk 7,31-35; Ez 34,11-16.

Ak sa odovzdáme Bohu, Duch Svätý nás bude viesť a ukáže nám kroky, ktoré máme urobiť.

Môže nás osloviť aj niektorý z nasledujúcich postojov k zraneniam:

Zranenia, ktoré dostávame od blízkých:

- nechať si obviazať rany skrze Božie slovo - citáty: Ž 147,3; Jer 33,6; Ez 34,16;
- pri sv. prijímaní poprosiť Ježiša, aby sa dotkol mojich rán a uzdravil ich;
- spojiť svoje rany s Ježišovými ranami;
- odpustiť a žehnať tým, ktorí ma zranili a v duchu ich objat' Ježišovou láskou;
- nezaoberať sa príliš svojimi ranami, bojovať proti sebaľúťosti;
- prijať svoje zranenia, aby sa stali požehnaním pre mňa aj pre druhých.

Pre mňa: moje rany sa stávajú magnetom pre Božiu lásku.

Pre druhých: súcitím s druhými, lepšie im rozumiem a neodsudzujem ich.

Zranenia, ktoré spôsobujeme blízkym:

- poprosiť o odpustenie blížneho, ktorého sme zranili;
- prijať Ježišovo odpustenie pre nás;
- odpustiť sebe a nedovoliť pýche, aby zostala v srdci;
- prosiť Ježiša, aby obviazal ranu môjho blížneho, požehnal ho a naplnil láskou;
- v duchu bozkávať Ježišove rany ako vynáhradu za nelásku voči blížnemu;
- prosiť Ježiša, aby sa svojou láskou dotkol rany, ktorou iným spôsobujeme zranenie;
- v pokore počítat' s tým, že budem zraňovať iných a iní budú zraňovať mňa.

Vnútorne uzdravenie

• **Dynamika**

(rozdat' účastníkom mapu života)

mapa života (psychoanalytik E. Erickson + 1994)

Aký som dnes, to závisí aj od môjho predchádzajúceho života. Náš život môžeme rozdeliť na niekoľko období:

- 1) počatie a pôrod,
- 2) obdobie batolaťa (0 – 2 r.),
- 3) skoré detstvo (2 – 3 r.),
- 4) obdobie hier (3 – 5 r.),
- 5) školský vek (6 – 12 r.),

- 6) puberta (12 – 18 r.),
- 7) ranná dospelosť (19 – 35 r.),
- 8) dospelosť (35 – 65 r.),
- 9) staroba (po 65 r.).

Dám vám teraz nejaký čas, aby ste si zaznačili do tejto mapy života udalosti z vášho života – dobré aj zlé (vysvetliť ako - prezentácia). Nezabúdajte však, že nech by bolo čokoľvek zlé alebo tragické vo vašom živote, tak Boh si vás povolal ešte pred vašim pôrodom. Preto, keď si prejdete celý svoj život, nič vami nemôže otriasť.

Túto mapu si budete postupne dopĺňať. Boh vám bude ukazovať počas tejto katechézy rôzne situácie z vášho života. Vždy, keď niečo objavíte, zaznačte to do tejto mapy. Potom všetky tieto veci prinesieme a odovzdáme Bohu, aby nás uzdravil

- **Komentár**

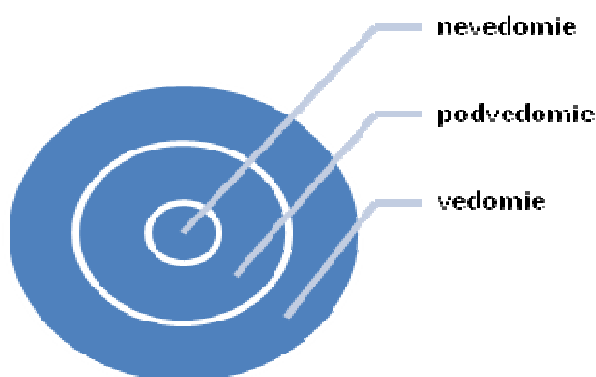
Prvé štyri obdobia (0-6 rokov) môjho života najviac ovplyvňujú celý môj život. Mnohé zážitky z detstva si nesiem až do dospelosti. No zároveň je to pre mňa čas, na ktorý si veľmi ťažko dokážem spomenúť (prvé obdobia môjho života).

Prečo?

Lebo môj intelekt – schopnosť poznávania – sa skladá z troch hladín alebo rovín: vedomie, podvedomie, nevedomie. V našom vedomí zostáva len 10% z toho, čo sme zažili

a spoznali. A tých zvyšných 90% sa nachádza v našom nevedomí a podvedomí.

Preto nemôžeme žiadať o uzdravenie toho, čo nepoznáme, o čom nevieme. Tých 90% nepoznáme, ale dobrá správa je, že DS to pozná a môže priniesť dopredu, do nášho vedomia – môže to vytiahnuť von na

povrch...

Príklad: Vidím niekoho, koho nemám rád. Nevieam prečo to tak je, len viem, že ho nemám rád. Vychádza to z môjho podvedomia: reagujem tak, ako som naprogramovaný. Môžem dokonca tvrdiť, že nemám žiadny problém, ale moje správanie voči tomu človeku

nasvedčuje, že tomu tak nie je. Aby som mohol zmeniť svoje správanie, musím prosiť DS, aby mi ukázal koreň tohto správania.

Priblížime si teraz jednotlivé obdobia a to, čo vás mohlo zraniť a zablokovať. Ak si na niečo spomeniete, zaznačte si to do mapy života.

- **Charakteristika období:**¹

- 1) **počatie a pôrod**

Pre dobrý vývoj dieťaťa je dôležitý psychický stav matky počas tehotenstva. Ak je v citovej rovnováhe, dieťa je pokojnejšie. Ale ak je stresovaná, zvýši sa činnosť hormónov, zrýchľuje sa pulz, čo dieťaťko cíti a reaguje na to.² Je nepokojnejšie a v ďalšom období môže byť ustráchané.

Prečo je to tak?

V tomto období sa medzi matkou a dieťaťom vytvára tzv. komunikačný systém, na ktorom má väčší podiel matka, ale aj dieťa zohráva dôležitú úlohu, reaguje na podnety špecifickým spôsobom, čím dáva informácie o svojich pocitoch, alebo potrebách.

Sú tri druhy komunikácie:

- **Fyziologická:** hlavnú úlohu tu zohráva krv, ktorá prechádza placentou. V nej môžu byť rôzne látky ako napríklad adrenalín, ktoré putujú z materského organizmu do organizmu plodu a nejakým spôsobom ho ovplyvňujú. Napríklad, keď matka prežíva stres, tak to prežívanie stimuluje určité fyziologické reakcie, ktoré pôsobia na dieťa.
- **Zmyslová:** plod reaguje na niektoré zmyslové podnety. Napríklad: masírovanie bruška, zmenu polohy, alebo na materský hlas. Keď matka robí určité pohyby a dieťa odpovedá kopaním, tým dáva najavo svoju nespokojnosť.
- **Emocionálna:** matka sústreďuje svoju pozornosť na plod, prežíva určitým spôsobom jeho existenciu. Ak je dieťa nechcené, organizmus matky podáva negatívne informácie plodu a nereaguje na jeho signály štandardným spôsobom.³

¹ Podľa ERICKSON, E.: *The Life Cycle Completed*. New York 1982.

² Okolo 21. Dňa po počatí vzniká srdiečko. Najskôr bije nepravidelne, ale v 6 týždni bije 140-150 krát za minútu. Okolo 25. dňa po počatí má vyvinuté základy pre všetky orgány. V 6. týždni sa vyvíjajú čuchové a chuťové zmysly. Vyvíjajúci sa mozog spracúva prvé impulzy. V 7. týždni sa vytvárajú prvé nervové dráhy. 3. mesiac: Plod reaguje na dotyk v okolí nosa a úst. Na podráždenie reaguje zovretím rúk, pohybuje hlavičkou, rukami a trupom. 4. mesiac: Reaguje na dotyk (tlak) po celom tele. Začínajú sa mu vytvárať základné reflexy. 5. mesiac: Plod začína reagovať na tlak a vníma zvukové podnety, hlavne čo sa týka matkinho srdca, dokáže rozlišovať základné chute. V 16. – 17. týždni si navyká na matkin hlas, ktorý často počuje a je preň akousi istotou. Vníma aj rôzne iné podnety z vonkajšieho prostredia. Reaguje aj na pohyb matky. Dieťaťo, ak je nespokojné kope, točí sa, robí prudké pohyby.

³ VAGNEROVÁ, M.: *Vývojová psychologie*. Praha : Portal 2000. V: www.psychologia.szm.sk/1.doc (14.8.2008)

Dôležité otázky:

Ako bola prijatá správa o mojom počatí mojou mamou a otcom?

Bol som chcené alebo nechcené dieťa?

Prijali moje pohlavie?

Ako prežívala mama tehotenstvo so mnou?

Aký bol môj pôrod?

Boli nejaké náznaky abortu (potratu)? V ten deň, keď sa to malo stať, môžu prichádzať na človeka samovražedné myšlienky, strach z ostrých predmetov a pod..

Identifikácia zranení vzniknutých pred narodením (viď Príloha I.).

2) obdobie batol'at'a (0 – 2 r.)

„dôverujem alebo nedôverujem“ - nádej

okruh dôležitých vzťahov – matka

Väzba, ktorá sa rozvíja medzi matkou a dieťaťom po narodení, je pokračovaním vzťahu, ktorý bol vytvorený v prenatalnom období. Preto, ak tam bolo niečo v neporiadku, tak sa to odrazí aj v tomto období.

Dôležité otázky:

Starala sa mama o mňa a bola so mnou?

Prejavovala mi lásku cez fyzický kontakt?

3) skoré detstvo (2 – 3 r.)

„nezávislosť alebo hanba a pochybnosti“ - vôľa

okruh dôležitých vzťahov – rodičia

4) obdobie hier (3 – 5 r.)

„iniciatíva alebo vina“ – cieľ, zmysel života

okruh dôležitých vzťahov – najbližšia rodina

Päť úloh dieťaťa v nefunkčnej rodine (obránné mechanizmy dieťaťa):

- 1. Hrdina** - kontroluje, snaží sa ovládať situáciu, rieši problémy, darí sa mu v tom; často sa to deje v rodinách, kde sa pokazí vzťah medzi rodičmi.
- 2. Čierna ovca** – hanba rodiny, ide proti prúdu, rebeluje, je drzé; snaží sa upútať pozornosť na seba, otec je alkoholik a spôsobuje v rodine nepokoj a matka sa snaží udržať manželstvo.

3. **Usilovné dieťa** – inštalatér, všetko opravuje, čo je v rodine pokazené, snaží sa zakrývať zlé veci v rodine.
4. **Klaun** – vtipné, veselé, zmierňuje problémové situácie vtipom, odvádza od problémov, závažnosť problémov si neuvedomuje.
5. **Stratené dieťa** – uzatvára sa do seba, pozoruje, je tiché, ak sú v rodine problémy, ticho sa hrá, uniká do iného sveta (sníva).

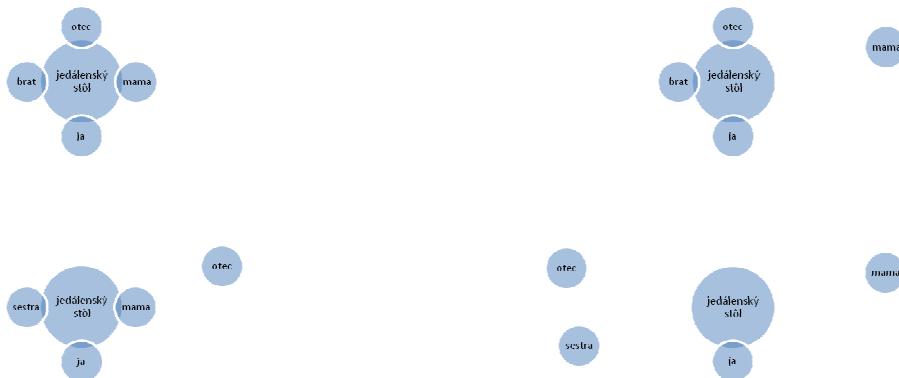
- **Dynamika**

Niektoré s týchto mechanizmov sú vo mne, možno môj vzťah k rodičom je niečím poznačený, možno sa niečo udialo v tehotenstve, možno môj pôrod bol ťažký... Ale ako na prísť? Ako to môžeme objaviť?

Povedali sme, že dobrou správou je to, že DS nám to môže ukázať. My mu len musíme dať k tomu priestor. Môžeme to urobiť pomocou rozhovoru s malým chlapcom či dievčatkom, ktoré je v nás. Chceme hľadať to, čoho sa ešte DS nedotkol ...

Urobíme to v niekoľkých krokoch:

1. Najprv si spomeňte na stolovanie vo vašej rodine; ako ste najčastejšie stolovali, keď ste mali 5 – 6. r.; nakreslite si to: (ukáž príklady - prezentácia).

2. Teraz vám vysvetlím, ako budete viesť rozhovor: pravá ruka – ja ako dospelý, ľavá ruka – ja ako malý chlapec či dievčatko; píšete a nečítajte, rozhovor zanikne spontánne, potom budete čítať. Ide vlastne o to, aby nám DS ukázal, čo sa odohráva v srdci, mysli a emóciách toho malého chlapca či dievčatka v nás... Ak sa

budú vynárať vo vás rôzne emócie, nebojte sa. Oni prichádzajú spolu s uzdravením⁴. Môžete spokojne aj plakať, nemusíte sa hanbiť za slzy.

3. Ak po tomto rozhovore budete v sebe vnímať (objaví sa potreba), že potrebujete hovoriť s mamou alebo otcom, vyberte si niekoho z tu prítomných a povedzte mu: „Chcem hovoriť s mamou.“ Ten človek sa stane na tú chvíľu vašou mamou alebo otcom. Postavte sa oproti sebe a začnite hovoriť. Keď skončíte, povedzte: „Mama, toto som ti chcel povedať.“ Potom tí, čo budete zastupovať mamu alebo otca, môžete niečo povedať, môžete ako otec či mama poprosiť o odpustenie, môžete sa modliť, ale hlavne objímte toho človeka, pritúl'te si ho k sebe. Môžete takto osloviť aj viacerých ľudí, nemusia to byť len jeden či dvaja, nemusíte osloviť nikoho. Chcem vás ešte poprosiť: ak vás niekto osloví, aby ste boli jeho otcom či mamou, neodmietnite toho človeka, prijmite túto úlohu.
4. To, čo ste objavili, zaznačte si do mapy života.

Má niekto k tomu nejaké otázky? Rozumeli ste všetkému? Budeme najprv prosiť DS a potom začneme rozhovor.

- **Pokračovanie – charakteristika období:**

- 5) **školský vek** (6 – 12 r.)

„usilovnosť alebo menejcennosť“ - schopnosti

okruh dôležitých vzťahov – susedia, škola

Dôležité otázky

Aké zranenia mi spôsobili spolužiaci a kamaráti?

- 6) **puberta** (12 – 18 r.)

„identita alebo zmätok v identite“ - vernosť

okruh dôležitých vzťahov – rovesníci a partia, modely autority

- 7) **ranná dospelosť** (19 – 35 r.)

„intimita alebo izolácia“ - láska

okruh dôležitých vzťahov – sexuálny partner, konkurencia, spolupracovníci

⁴ Manifestácie: rôzne trasenie, plač, kričanie, negatívne emócie sú znakom, že Boh uzdravuje človeka. Je to ako vodovod, ktorý dlho nebol používaný. Ak pustíte kohútik, ide najprv špinavá voda a vzduch zmiešaný s vodou...

8) **dospelosť** (35 – 65 r.)

„produktivita alebo stagnácia“ - starostlivosť

okruh dôležitých vzťahov – spoločná domácnosť a deľba práce

9) **staroba** (po 65 r.)

„integrita alebo beznádej“ - múdrosť

okruh dôležitých vzťahov – ľudia

- **Záver**

Využite tento čas a zdieľajte sa v skupinke o tom, čo ste prežili v dynamike a ako vám pomohla mapa života. Ak si ešte na niečo spomeniete, zapíšte si to do mapy.

Stretneme sa pri slávení sv. omše, kde sa budeme modliť za vnútorné uzdravenie a uzdravenie našich emócií. Doneste si so sebou mapu života.

Charizmy v KC

Všetci môžeme zakusovať dary a charizmy. Všeci môžeme zakúsiť „krst Duchom Svätým“, aby sme sa otvorili pôsobeniu Ducha Svätého. Toto všetko bolo bežné v prvotnej cirkvi a my sme to stratili. Ale nemusíme byť smutní, lebo sme toto všetko dostali pri krste.

- **Aké charizmy nám Boh daroval?**

„Jeden dostáva skrze Ducha slovo múdrosti, iný podľa toho istého Ducha slovo poznania, iný vieru v tom istom Duchu a iný v tom istom Duchu dar uzdravovať, iný schopnosť robiť zázraky, iný prorokovať, iný rozlišovať duchov, iný dar rozličných jazykov a iný vysvetľovať jazyky.“ (1 Kor 12,4-11)

Charizmy – dary dané jednotlivcovi pre službu iným:

- **slova:** jazyky, výklad jazykov, proroctvo,
- **zjavenia:** poznania, múdrosti, rozlišovania duchov,
- **moci:** viery, zázrakov, uzdravovania.

Často sa pýtame: *Pane aký dar – charizmu si mi dal?* Toto je protestantské učenie – DS rozdeľuje dary. Katolícka cirkev učí, že všetci dostávame všetky tieto charizmy v krste. V krste sme dostali dary i ovocie Ducha Svätého. Avšak nepracujú v nás, lebo neveríme (príklad: elektrický prúd vo vedení a žiarovka). Musíme vyznať, že máme všetky dary, dostali sme ich.

*„Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Aj služby sú rozličné, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj účinky, ale **Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých**, je ten istý. Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok [...] Ale toto všetko pôsobí jeden a ten istý Duch, ktorý rozdeľuje každému, ako chce“* (1 Kor 12,4-11).

Ten istý Boh, ktorý ich všetkým dáva, môže ich vo všetkých aktivovať na všeobecný úžitok. Čo to znamená? Každý z nás sme dostali týchto deväť chariziem, ale ich pôsobenie sa mení pri každej modlitbe pre spoločné dobro. Teda všetci máme všetky dary, ale Boh ich aktivuje podľa potreby. Duch Svätý pôsobí v každom jednom z nás a ja mám k dispozícii všetky tieto dary v sebe a on – Duch Svätý - v každej situácii pôsobí iným darom.

Príklad: budeme sa traja modliť za určitú osobu. U Martina sa prejaví charizma jazykov, u Petra charizma prorockta, u Katky charizma uzdravovania. Potom sa budeme modliť za inú osobu. U Martina sa prejaví charizma prorockta, u Petra charizma uzdravovania, u Katky charizma jazykov.

- **Rozlišujeme tri stupne:**

- dary;
- služba (niekto má výnimočný dar uzdravovania, teda má službu);
- úrad (uznanie Cirkvou).

Zvykneme hovoriť, že nemám dary, ale vlastne hovoríme, že nemám službu: *„Lebo Božie dary a povolanie sú neodvolateľné“* (Rim 11,29).

Ak Duch Svätý bude vo vás pôsobiť, ľudia uvidia prejavy a zakúsia účinky týchto darov. Máte všetky tieto charizmy – týchto 9 darov – v sebe. Nevidíte ich, necítite ich, ale musíte veriť. Neprichádza to zhora, je to vo vás a Duch Svätý to používa pre dobro všetkých. Či chcete alebo nie, nosíte v sebe túto dynamickú silu Boha. Musíte s tým žiť svoj život. Nemôžete Bohu povedať: *„Pane, ja to nechcem.“* Lebo v momente krstu ste to už prijali. Už je to vo vás, vo vašom vnútri. A vašou úlohou je zapnúť to svetlo.

Nechajme Pána, aby si nás použil. Povedzme mu teraz: *Pane, použi si ma.* Ak totiž budeš len počúvať a nič neurobiš, tak sa nič neudeje.

- **Chybné postoje voči charizmám:**

1. Veľa ľudí stroskotá na tom, že si príliš uvedomujú svoje hranice; to, čo môžu, a to, čo nemôžu robiť. Všetko, čo Boh hovorí, že je možné, je možné vo mne. Boh hovorí: „*ja som, ktorý som*“ (Ex 3,14). Boh hovorí, že je možné urobiť to, čo hovorí, že je možné urobiť. Ja som ten, o ktorom Boh povedal, že je. Ja som ten, ktorý môže urobiť to, čo Boh povedal, že môžem urobiť. Takže najvzácnejšie veci sú vo vás.

Viete aký je rozdiel medzi Starým a Novým zákonom?

V SZ Duch Svätý zostupoval, v NZ prebýva uprostred nás a v nás. Boh nám dal Ducha lásky, sily, rozvahy atď.. Musím si byť vedomý toho, že ten dar je vo mne, že vo mne prebýva. Duch Svätý prebýva uprostred mňa a môže premieňať môj život.

2. Myslíme si, že človek u ktorého sa prejavujú charizmy je svätý. Keď takýto človek potom padne, sme sklamaní a spochybníme všetky charizmy.⁵ Musíme pochopiť, že charizmy sú dane pre dobro Cirkvi a na jej budovanie. To nemá nič spoločné s jednotlivcom; cez konkrétneho jednotlivca Božia moc len preteká. Ten jednotlivec je len nástrojom, ktorý si Boh použije, aby sa mohol niekoho dotknúť (príklad: somár, na ktorom vstúpil Ježiš do Jeruzalemu).

Nespájajte charizmy a svätosť. Charizmy sú pre iných a svätosť je pre teba a pre Boha. Viete, čo je na charizmách zvláštne? Môžete prenášať hory, uzdravovať chorých, kriesiť mŕtvych a pritom prísť o svoju dušu. Ježiš hovorí veľmi jasne: Nie tí, ktorí budú uzdravovať vojdú do Božieho kráľovstva (porov. Mt 7,21-23).

3. Ďalší problém: pohádam sa, som zlomený a slabý, dolieha na mňa veľa problémov, som nahnevaný apod. A vtedy si poviem: Ja sa nemôžem modliť za iného. Pochopíte, že práve v týchto chvíľach sa Božia moc dotýka človeka, za ktorého sa modlite. Práve vtedy, keď si najslabší, si najsilnejší. Musíte prísť pred Boha a pokoriť sa. A práve vtedy si ťa Boh môže použiť, lebo práve vtedy si schopný povedať: „To nie som ja, ale ty Pane.“ Ak sa budem postiť a veľa modliť, môžem prijímať Božiu slávu, ale bude to o mne – stále bude vo mne rezonovať: „Pane, to som ja.“ Pamätajte na to, že to nikdy nie je o vás, o nástroji, ale o Bohu. Nehovorte nikdy, že ste to vy; že vy máte také a také charizmy. A spoznáte, že práve vtedy, keď ste najviac zlomení, vás Boh úžasne použije. Avšak buďte opatrní, aby to, čo budete robiť v duchu, neskončilo v tele.

⁵ Problém s prijatím ChO v KC je kvôli zneužitiu chariziem.

- **Charizma uzdravovania**

Ježiš povedal: „*tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi [...] na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú.*“ (Mk 16,17-18).

Veríte tomu? Veríte, že Boh vám dal charizmu uzdravovania?⁶ Nie však podľa vašich predstáv bude ten, za koho sa budete modliť, uzdravený. Podľa Božích predstáv bude uzdravený.

Takže odpoveďou ste vy. Vy musíte vykročiť – začať sa modliť za druhých, lebo charizma uzdravovania sa prejavuje v modlitbe. Takže ak sa modlím za uzdravenie iných, vytváram priestor pre túto charizmu.

K charizme - službe uzdravovania patrí:

- modlitba za pokánie (osobný hriech);
- modlitba za vnútorné uzdravenie (emocionálne problémy);
- modlitba za telesné uzdravenie (choroby tela);
- modlitba za oslobodenie (démonický útlak);
- modlitba za uzdravenie rodových koreňov (dedičné zaťaženia).

S uzdravovaním sú spojené aj ďalšie charizmy:

- *Rozlišovanie duchov* – pomáha nám rozlíšiť či je potrebná modlitba za pokánie, oslobodenie alebo uzdravenie; o akého ducha ide.
- *Slovo poznania* – pomáha nám rozlíšiť korene a príčiny chorôb, za ktoré sa modlíme; zvlášť je potrebné pri modlitbe za vnútorné uzdravenie alebo ak je telesné ochorenie spojené s nejakým hlbším zranením.
- *Dar viery* – pomáha nám spoznať či má alebo nemá dotyčná osoba zakúsiť uzdravenie práve v tejto chvíli (modlitba viery a rozkazu).
- *Dar zázrakov* – vytvára niečo, čo chýba a urýchľuje alebo mení to, čo bežne je obsiahnuté v uzdravovacom procese prírody.

Dary uzdravovania a zázrakov majú prepojenie s Božou láskou. Dary rozlišovania, poznania a viery nám umožňujú poznať, kedy a ako vysluhovať Božiu uzdravujúcu lásku.

⁶ Charizma uzdravovania patrí k tzv. darom moci. K týmto darom patrí ešte dar viery a zázrakov.

Prekážky uzdravovania

„A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú“ (Mk 16,17-18).

Ježiš kázal a demonštroval Božie kráľovstvo a to isté chce aj od nás. Mnohí hľadajú alternatívu, lebo nepraktizujeme to, čo sme dostali.

- **Prečo neuzdravujeme alebo prekážky uzdravovania:**

Od modlitieb za uzdravenie nás často odrádza fakt, že nie všetci sú skrze naše modlitby uzdravení. Nezabúdajme však, že bežnou Božou vôľou je, aby ľudia boli uzdravení, ak v tom nie je z Božej strany iný zámer alebo prekážka z našej strany či zo strany človeka, za ktorého sa modlíme.

1. **Falošné presvedčenie:** „Boh zoslal túto chorobu.“

Boh neposiela choroby na človeka. On nechce, aby človek bol chorý. Je milujúcim otcom. Ak pozorujeme Ježišov život, tak vždy keď sa stretol s chorým človekom, uzdravil ho. Božie slovo hovorí: „Nech nik v pokušení nehovorí: "Boh ma pokúša." [...] on sám nikoho nepokúša“ (Jak 1,13).

2. **Falošná viera:** „Uzdravenie nie je Božou vôľou.“

Boh chce uzdraviť človeka: „Tu prišiel k nemu istý malomocný, poklonil sa mu a vravel: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: Chcem, buď čistý! (v anglickom preklade „samozrejme, že chcem“) A hneď bol očistený od malomocenstva“ (Mt 8,2-3).

3. **Nedostatok viery**

Pamätáte na posadnutého chlapca „Keď boli učeníci s Ježišom sami, pristúpili k nemu a spýtali sa ho: „Prečo sme ho nemohli vyhnať my?“ On im povedal: „Pre svoju malú vieru.“

(Mt 7,18-20). Ak požiadame DS, aby konal, on bude konať, urobí to. Ale my musíme tomu veriť a očakávať, že Boh to bude robiť.⁷

Problém je v našej mysli: Možno aj vystrieš ruky nad brata či sestru, ale neveríš. Myslíš si, že ty to nemôžeš urobiť. Že to môže urobiť len Ben Hinn, Bridge McKenna, p. Vella, p. Bill, ale nie ty. Naša myseľ je rozdvojená, odohráva sa v nej boj: modlím sa „Pane, prosím uzdrav môjho brata z rakoviny“, no v mojej mysli je: „Pane nikdy si to neurobil a nikdy to ani neurobíš.“ Žiadame Boha, ale neveríme.

Apoštol Jakub jasne hovorí: „*Ak niekomu z vás chýba múdrosť, nech si prosí od Boha, ktorý dáva všetkým štedro a bez výčitky, a dostane ju. Ale nech prosí s vierou, bez pochybovania. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. Taký človek nech sa nenazdáva, že dostane niečo od Pána; - muž s rozpoltenou myslou, nestály vo všetkom svojom počínaní*“ (Jak 1,5-9).

Takže prvý boj, ktorý zvädzam, je v mojej mysli (najväčší blok). Ak žiadam s pochybnosťami, nedostanem. Podobám sa morskej vlne. Nezabúdajme: Ježiš je ten istý, včera i dnes. Je živý, a preto môže robiť tie isté veci ako pred 2000 rokmi. My musíme mať vieru a bojovať proti pochybnostiam; musíme vystúpiť z loďky a kráčať po vode ako Peter. Nie ten, za koho sa modlím musí mať vieru, ale predovšetkým ja, ktorý sa modlím – týka sa to hlavne modlitby za telesné uzdravenie.

Ako získam vieru?

„*Viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo*“ (Rim 10,17). Cez Božie slovo rastie viera. A apoštol Pavol nás vyzýva: „*premeňte sa obnovou zmysľovania*“ (Rim 12,2) – obnovte svoju myseľ Božím slovom. Ono môže premeniť vašu myseľ a potom budete hovoriť a stane sa to. Božie slovo musí premeniť vašu myseľ. Musí rozšíriť vašu myseľ a srdce. Bude to však bolestné.

Pozrime sa na Šavla a jeho obrátenie: „*Ako šiel a blížil sa k Damasku, zrazu ho zalialo svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ On povedal: „Kto si, Pane?“ A ten: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň, choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť.“ Muži, čo ho sprevádzali, stáli ako ohromení, lebo hlas počuli, ale nikoho nevideli. Šavol vstal zo zeme, otvoril oči, ale nič*

⁷ Sv. Tomáš apoštol – „neveriaci Tomáš“ – ohlasoval evanjelium v Indii (nad jeho hrobom je postavená bazilika). Keď prišiel do Indie videl mužov, ako nemôžu potiahnuť kmeň veľkého stromu (stavali palác pre svojho kráľa). Tomáš opásal lano okolo seba a sám potiahol tento kmeň až na breh mora. Potom ho zapichol do piesku a prikázal moru: „Ty sa ho nikdy nedotkneš.“ Keď v r. 2004 boli v tejto oblasti tsunami, všetko bolo zaplavené okrem pobrežia 1,5 km na ľavo i na pravo od stožiaru.

nevidel. Vzali ho teda za ruku a zaviedli do Damasku. Tri dni nevidel a nejedol, ani nepil“ (Sk 9,1n).

Pavol padol na zem, musel poslúchnuť iných, tri dni nevidel ani nemohol jesť - toto všetko nie sú príjemné veci. Toto je cena, ktorú treba zaplatiť.

Ešte jedná skutočnosť: „*Viera je základom toho, v čo dúfame a dôkazom toho, čo nevidíme“ (Hebr 11,1).*

Náš najväčší problém je: Keď neuvidím, neuverím. Lenže takto sa nič neudeje. Najprv potrebujem veriť a potom uvidím. Keď neverím, strácam šancu vidieť, že Boh uzdravuje a koná. To však neznamená, že Boh nechce uzdravovať.

Musíme sa učiť od Abraháma: „*pred Bohom, ktorému uveril a ktorý oživuje mŕtvych a volá k bytiu to, čoho niet. On proti nádeji v nádeji uveril“ (Rim 4,13-23).* Abrahám bol „plne presvedčený“. Som plne presvedčený? Ak áno, potom Boh môže urobiť to, čo sľúbil, že bude robiť.

4. Výkupné utrpenie

Nie každý chorý je povolany k takémuto utrpeniu, len si to on myslí (napr. alkoholik a jeho pečeň). Kritérium povolania: „*Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev“ (Kol 1,24).*

Ak je k tomu človek volaný, nemali by sme sa modliť za jeho uzdravenie.

5. Falošná hodnota utrpenia

Som rád, že trpím, lebo mi to dáva niečo, čo som nemal (napr. pozornosť iných), chcem trpieť. Väčšina utrpenia nemá výkupný charakter. Ak je človek depresívny alebo nešťastný pod vplyvom choroby, určite to nie je výkupné utrpenie.

6. Hriech

„*Hľa, Pánova ruka nie je prikrátka, žeby nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul! Ale vaše hriechy sú priehradou medzi vami a vaším Bohom a vaše viny zakryli jeho tvár pred vami, že nečuje“ (Iz 59,1-2).* Ak je pripojený hriech, najmä odpor a neodpustenie, nedôjde k uzdraveniu pokiaľ nie je odstránený hriech.

7. Nesprávna diagnostika

Nedostávame sa ku koreňu problému, choroby, je to akoby streľba naprázdno; zlé rozlišovanie – nesprávna modlitba (viď Príloha II.) alebo len všeobecná modlitba (modlíme sa

za symptómy a nie za koreň). Boh chce, aby sme vyniesli na povrch konkrétne udalosti (najmä pri emocionálnych zraneniach), lebo rešpektuje prirodzený proces psychického uzdravenia.

8. Zanedbanie prirodzených prostriedkov

Prepínanie síl, hrešíš proti vlastnému telu; Boh mi hovorí: „vlož do svojho života viacej rovnováhy“ - životospráva, jedlo, pohyb, spánok a pod.. Teda ak nejaký prirodzený faktor vyvoláva ochorenie a pacient sa mu môže venovať, tak nemôže očakávať, že ho Boh uzdraví cez modlitbu.

9. Neodpustenie

„Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám“ (Lk 6,37-38). Keď mi Boh odpustil, tak aj ja musím odpúšťať tým, ktorí ma zranili. Nie je to ľahké, zvlášť ak sú rany veľmi ťažké a hlboké. Avšak uzdravenie si vyžaduje, aby ste vyčistili svoje rany odpustením. Možno niekto z vás povie: „Ale ja nemôžem odpustiť. Nechápeš, čo mi urobili.“ Máš pravdu, nechápem, neviem to pochopiť. Ale určite ti neublížili tak brutálne ako Ježišovi. A on svojim vrahom odpustil (porov. Lk 23,34). Môžeš znovu namietat: „ale ja nie som Ježiš.“ Áno, ja viem, že nie si Ježiš. Ale ak sa k nemu obrátiš, on ti dá silu k odpusteniu.

A ešte niečo: je rozdiel medzi odpustením a zmierením. Zmierenie nastáva vtedy, keď si vinník uvedomí rozsah zranenia, ktoré spôsobil, a požiada o odpustenie. Aj keď nedôjde k zmiereniu, musíte odpustiť. A tak sa môže stať, že niekomu odpustíte, ale sa s ním nezmierite. Ak povie Bohu, že dotyčnej osobe odpúšťate, tak sa potom modlite za dotyčného vždy, keď sa vám vybaví vaše zranenie. Modlitba je účinný liek proti horkosti a hnevu.⁸

10. Neprijímanie lekárskej pomoci

Boh môže k uzdraveniu použiť aj prirodzenú cestu: *„aj lekárovi daj možnosť, (aby zasiahol), lebo na to ho stvoril Pán; a nech neodstúpi od teba, lebo potrebuješ jeho pomoc. Príde taký čas, keď sa dostaneš do ich rúk: ale oni budú prosiť Pána, aby ich sám riadil (nájsť) úľavu a uzdravenie pre ich vlastné správanie“* (Sir 38,11-14). Stavanie medicíny

⁸ Porov. PERKINS, B.: *Muži a sexuálni pukušení*. Michigan : Zondervan 2002, s. 130-131.

a modlitby za uzdravenie do protikladu nie je v súlade ani s Bibliou ani s prirodzeným poriadkom. Odmietanie lekárskej pomoci alebo medikamentov ako prejav viery v Ježiša Krista, ak k tomu nie som výslovne inšpirovaný Bohom, je nesprávne.

11. Božie načasovanie

Načasovanie uzdravenia nie je v našich rukách: „*Veru, veru, hovorím vám: Prichádza hodina, ba už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Božieho Syna a tí, čo ho počujú, budú žiť*“ (Jn 5,25).

Uzdravenie, hlavne telesné, je fyzickým kontaktom Boha s človekom. Boh vie, kedy je ten správny čas.

Štyri spôsoby uzdravenia: okamžite, neskôr (s časovým odstupom), postupne (proces), neudialo sa (aspoň nie v telesnej rovine).

Tento fyzický kontakt je úžasný na to, aby budoval vieru. My potrebujeme byť otvorení pre tento dotyk a zároveň sa stať nástrojmi tohto dotyku.

• Záver

Boh uzdravuje aj dnes: „*ja, Pán, som tvoj lekár*“ (Ex 15,26); „*Ty si Boh, ty konáš zázraky*“ (Ž 77,15); „*on lieči všetky tvoje neduhy*“ (Ž 103,3); „*Lebo ti zacelím jazvu a rany ti vyliečim, hovorí Pán*“ (Jer 30,17).

Boh stále robí zázraky. Živá voda, o ktorej hovorí apoštol Ján stále preteká (porov. Zj 22,1-5). Kdekoľvek preteká táto voda, tam nastáva uzdravenie. Apoštol Ján tu hovorí o Duchu Svätom. On prebýva v tebe, on z teba preteká (porov. Jn 7,37). Buď si istý, že Boh uzdravuje vždy. Niekedy síce iným spôsobom, ako sme ho prosili, ale uzdraví: Nezapúdajme, je to Božia práca, nie moja. Mojou prácou je:

- modliť sa za chorých;
- byť presvedčený, že Boh zakaždým uzdravuje, aj keď to nevidím;
- skúmať, či nie je v mojom živote nejaké zablokovanie voči uzdraveniu.

Telesné uzdravenie

„Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavocho Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci“ (1Kor 2,4-5).

Náš život musí byť naplnený Duchom Svätým, lebo všade kde je Duch, je život. Kde Duch Svätý nie je, tam je smrť. A my musíme tento život v sebe nosiť, lebo Duch Svätý nezostupuje na nás len preto, aby sme boli šťastní, aby sme sa tešili a radovali, spievali a kričali, že „Ježiš je Pán“. On zostupuje preto, aby sme šli a iným hovorili, že „Ježiš je Pán“ – aby sme boli svedkami.

A pri vydávaní svedectva nesmieme zabúdať, že Božie kráľovstvo to nie je len slovo, ale aj moc a sila: „*Veru, veru, hovorím vám: Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi*“ (Jn 14,12).

- **Čo robil Ježiš?**

Ohlasoval Božie kráľovstvo a potvrdzoval ho skutkami: uzdravoval, oslobodzoval, vyhánal zlých duchov, kriesil mŕtvych.

- **Tri Ježišove otázky, keď uzdravoval:**

1. „*Čo chcete, aby som vám urobil?*“ (Mt 20,29-34: uzdravenie slepcov pri Jerichu)
Veľakrát ľudia nevedia, čo chcú; ústami hovoria chcem, ale srdcom nechcem.

2. „*Chceš ozdraviť?*“ (Jn 5,1-18: uzdravenie chorého pri betsaidskom rybníku)
Ježiš sa pýtal preto, lebo chorý hovoril, že nemá nikoho. Teda bol plný hnevu, zlosti, neodpustenia. Ježiš sa ho pýtal: Chceš byť emocionálne uzdravený? Chceš odpustiť?

3. „*Veríte, že to môžem urobiť?*“ (Mt 9,28: uzdravenie slepcov v dome)
Môžeš byť presvedčený, že to môže urobiť ešte niekto iný. Teda máš ešte plán b a c, ak by som náhodou zlyhal. Ježiš sa pýta: Veríš, že to dokážem urobiť len ja? Teda vzdávaš sa iných alternatív?

Mám svedčiť o Božej moci a ukazovať iným Božiu moc. Prečo? Lebo Ježiš odišiel k Otcovi a je oslávený. Proste, aby Ježiš bol oslávený.

- **Boh chce uzdravovať aj telo**

Telo človeka má účasť na dôstojnosti „Božieho obrazu“; je ľudským telom práve preto, že ho oživuje duchovná duša, a celá ľudská osoba je určená na to, aby sa v Kristovom (tajomnom) tele stala chrámom Ducha. [...] Človek teda nesmie pohrdať telesným životom, ale naopak, musí považovať svoje telo za dobré a hodné úcty, lebo ho stvoril Boh a má byť vzkriesené v posledný deň (KKC 364).

Často nás blokuje strach: Čo ak sa ten človek neuzdraví? Nedôvera: Čo ak sa jeho stav zhorší? Potom obvinia mňa. Sme obmedzení vo svojom myslení. Modlím sa za chorého, aby bol uzdravený a on zomrie – nie je to najlepšie uzdravenie?

„Peter a Ján vystupovali o tretej hodine do chrámu na popoludňajšiu modlitbu. Práve prinášali istého muža, ktorý bol od narodenia chromý. Denne ho kládli k chrámovej bráne, ktorá sa volá krásna, aby si pýtal almužnu od tých, čo vchádzali do chrámu. Keď videl vchádzať do chrámu Petra a Jána, prosil, aby mu dali almužnu. Peter sa naň s Jánom zahľadel a povedal: „Pozri sa na nás!“ On sa na nich pozrel a čakal, že od nich niečo dostane. Ale Peter povedal: „Striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dám: v mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Chytil ho za pravú ruku a zdvihol ho. Vtom mu spevnili nohy a členky, vyskočil, postavil sa a chodil. Vošiel s nimi do chrámu, chodil, vyskakoval a chválil Boha“ (Sk 3,1-10).

Toto uzdravenie má niekoľko stupňov:

1. Čo urobili Peter a Ján ako prví?

Zahľadeli sa na chromého – potrebujeme vidieť, čo Boh robí.

2. Čo potom povedal Peter?

Doslova prikázal chromému: „Pozri sa na nás!“ Prečo to povedal? Lebo viera môže byť komunikovaná, doslova chytená. Ak máš vieru, ona vyžaruje z tvojho života a ľudia ju môžu vidieť očami a počuť z tvojich úst a chytiť ju. Nezabúdaj však, že aj pochybnosti vyžarujú z tvojho života.

3. Chromý sa pozrel na nich – chytil ich vieru.

4. Peter prikazuje chromému „vstaň a chod!“

To nie je prosba, žobranie; to je príkaz v Ježišovom mene, modlitba príkazu. Telo je chrámom Ducha Svätého a Boh túži po tom, aby bolo v poriadku a zdravé. Príkazom aktivujeme našu vieru.

5. Čo potom urobil Peter?

Chytil chromého za ruku a zdvihol ho.

6. Čo sa udialo s chromým človekom?

Spevnili mu nohy a členky, vyskočil, postavil sa a chodil. Toto sa udialo nie skôr, ale až keď ho Peter chytil za ruku a pomáhal mu vstať.

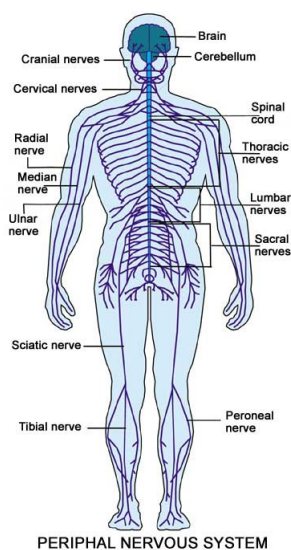
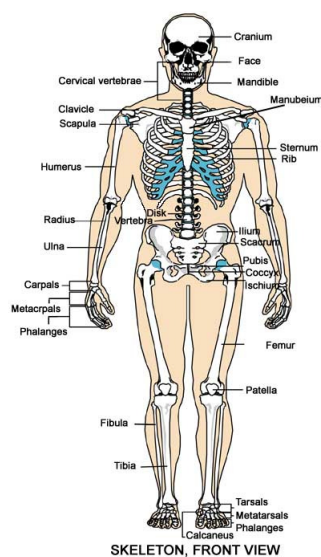
Ak by Peter a Ján nevyslovili príkaz „vstaň a choď“, nič by sa nestalo. My sme jediné stvorenia, ktoré rozprávajú tak, ako rozpráva Boh. A bola nám daná autorita, aby sme jeho slovo hovorili ďalej. Nezabúdajme, že Boh vyslovil slovo a stali sa úžasné veci. Dnes hovor ty a dovoľ Bohu použiť tvoje ústa.

- **Štyri úrovne modlitby za telesné uzdravenie**

Budeme sa o chvíľu v skupinách modliť podobne ako Peter a Ján. Budeme sa modliť za telo, aby sa obnovilo; za kosru a kosti, aby boli na správnom mieste (v správnej polohe). Táto modlitba sa spája s chrbticou ako základnou časťou tela a s nervovým systémom, ktorý je spojený s chrbticou, resp. s miechou.

Rozdelíme si ľudské telo na štyri základné časti:

- 1) hlava a krk;
- 2) horná časť hrudníka;
- 3) dolná časť trupu;
- 4) dolné končatiny.

- **Príklady modlitby:**

V mene Ježiša Krista rozkazujem všetkým nervom, krvným cievam a svalstvu, ktoré sú v hlave a krku, aby sa vrátili do normálnej pozície a boli uzdravené. Amen. (držíme krk v oboch rukách – názorná ukážka)

V mene Ježiša Krista rozkazujem krčnej chrbtici, ramenám, stavcom, platničkám a svalom, aby sa vrátili do normálnej pozície a boli uzdravené. Amen. (držíme predpažené ruky – názorná ukážka)

V mene Ježiša Krista rozkazujem panve, aby sa vrátila do normálnej pozície a všetkým orgánom v tejto oblasti (v oblasti panvy), aby boli uzdravené. Amen. (držíme ruky na panvovej kosti – názorná ukážka)

V mene Ježiša Krista rozkazujem krížovej kosti, panve, svalstvu, stavcom platničkám, dolným končatinám, aby sa vrátili do normálnej pozície a boli uzdravené. Amen. (držíme dolné končatiny – názorná ukážka)

Tieto modlitby sú len príkladmi. Môžeme konkrétne prikazovať aj jednotlivým orgánom, kostiam či jednotlivým častiam tela.

- **Dynamika**

Budeme sa teraz modliť (trojice):

- s otvorenými očami, pozerajme sa, čo Boh robí,
- krátko (Petrova a Jánova modlitba bola veľmi krátka):
 - v jazykoch (ako len môžeme),
 - rozkazovať (viera spojená s Ježišovým menom = zázrak).

Takže, najprv roznieť vieru, potom vystri ruku a povedz: „V mene Ježiša Krista...“ Nepotrebujeme žiadnu teatrálnosť, to nie je divadlo. Potrebujeme len komunikovať vieru. Uzdravenie príde. Boh vie, čoho sa chce dotknúť.

Identifikácia zranení pred narodením

Situácia pred narodením	Často pozorované správanie po narodení
Dieťa je nechcené	Snaha o získanie práva na existenciu; prílišná túžba potešiť alebo naopak odmietnuť, aby som nebol odmietnutý; ospravedlňovanie, hnev, túžba zomrieť, časté choroby, problémy s utváraním vzťahov, odmietanie zaľúbenia alebo prílišná túžba po ňom
Dieťa je počaté mimo manželstva	Hlboký pocit hanby, nedostatok spolupatričnosti
Rodičia sú vo veľmi zlej finančnej situácii	Pocit „som bremenom, som príťažou“
Rodičia sú príliš mladí	Pocit: „som narušiteľ“
Matka má slabé zdravie	Pocit viny z existencie, dieťa berie emocionálnu zodpovednosť z matky
Rodičia neprijali pohlavie svojho dieťaťa	Problémy so sexuálnou identitou, homosexualita, snaží sa byť taký, akým ho chcú mať rodičia, porazenecký postoj
Dieťa sa narodilo po viacerých potratoch	Snaha o vynahradenie straty, hnev na to, že som náhradou a nie som to ja
Matka má veľký strach z pôrodu	Strach, neistota, strach z narodenia dieťaťa
Otec klame, odišiel alebo zomrel	Pocit viny, sebaobviňovanie, hnev, očakávanie opustenia, túžba po smrti, depresie
Matka stratila milovanú osobu a je pohltená smútkom	Hlboký smútok, depresie, túžba zomrieť, strach zo smrti, osamotenosť, pocit „nikto mi nepomôže, musím sa spoliehať len na seba“
Nezdravý sexuálny vzťah rodičov	Averzia voči sexu, nezdravé sexuálne postoje
Matka je ťažká fajčiarka	Náchylnosť k pocitom úzkosti
Matka konzumuje priveľa kofeínu	Fyzická slabosť a malá aktivita

Matka konzumuje alkohol	Dieťa absorbuje negatívne pocity, ktoré matku vedú k alkoholu
Nezvyčajne bolestivý pôrod	Hnev, depresia, vrede, strádanie
Vyvolaný pôrod	Môže ovplyvniť puto dieťaťa s matkou, masochistické sklony alebo sexuálna perverzita
Cisársky rez ⁹	Intenzívna túžba po akomkoľvek fyzickom kontakte, problémy s poňatím priestoru, nemotornosť
Krik na pôrodnej sále (dieťa v plodovej vode počuje každé slovo tlmeno)	Sluchové problémy, problémy s autoritami, tréma
Pupočná šnúra okolo krku	Problémy s prehĺtaním, rečové chyby, asociálne alebo kriminálne správanie
Skoré odstrihnutie pupočnej šnúry	Astmy a problémy s dýchaním, strach „z toho, čo bude“

⁹ Podľa Terence Dowling (lekár a pôrodník), ak neprichádza k vylúčeniu adrenalínu pri pôrode, tak dieťa nie je chránené pred bolesťou a prežíva omnoho väčšiu traumu. Toto sa deje pri cisárskom reze a epidurálnej anestézii počas celej doby pôrodu. Adrenalín sa vylučuje hlavne pri pôrodných bolestiach a tým aj dieťaťu pomáha prekonať bolesť z pôrodu. Neskôr vylúčená sústava hormónov pri prirodzenom pôrode (catecholamin, adrenalín, oxitocín...) chráni dieťa po pôrode - spustí u dieťaťa imunizáciu, dokončenie vývoja pľúc a ďalšie ochrany. Nedostatok catecholamínu a adrenalínu pri pôrode spôsobuje nedostatočné prekrvovanie mozgu, dieťa prichádza o krv a vzniká trauma. Dostatok sa zabezpečí len prirodzeným pôrodom - prirodzenými neovplyvňovanými kontrakciami.

Hľadanie koreňov

príznaky	choroba	koreň	akcia
vredy opuchy	rakovina	zatrpknutosť neodpustenie	modlitba za odpustenie
alkohol	únik z reality	strach	modlitba za oslobodenie
homosexualita	zneužívanie	pocit viny, hanby	modlitba za uzdravenie a oslobodenie
problémy v manželstve	hnev	pýcha	pokánie
hanba	cudzoložstvo	chýba láska a vzťah s Bohom	prísť k Otcovi

Narušene vzťahy môžu viesť k fyzickým chorobám; hovoríme o tzv. psychosomatických chorobách:

Emocionálne korene	Fyzická bolesť - choroba
Nenávisť, neodpustenie, vina, pochybnosti, strach, úzkosť	Hlava, oči, uši, nosné dutiny
Nepriateľstvo, negativita, pocit odmietnutia, váhavosť	Nos, ústa, hrdlo, krk, horná časť chrbta a plecia
Závisť, zúfalstvo, neprijatie, pocity menejcennosti, strach, zdesenie, hnev, nepriateľstvo, necitlivosť	Srdce, hrudník, pľúca (krvný tlak, krvné ochorenia, búšenie srdca)
Smútok, potláčané strachy, potláčané neodpustenie	Žalúdok, črevá, dolná časť chrbta
Sexuálne nutkanie, napätie	Rozmnožovacie orgány
Pocit neistoty, úzkosti, nestabilita	Nohy, kolená, chodidlá
Napätie v práci, ktorú človek nechce robiť	Alergie, astma, cukrovka

alebo nemá rád	
Tabuľka spája negatívne pocity s bolesťami pociťovanými v rozličných častiach tela. Mala by byť použitá s opatrnosťou a citlivosťou v rozlišovaní. Negatívne pocity a fyzické napätie môžu poukazovať aj na potrebu modlitby oslobodenia.	